

HARDANGERVIDDA IGJEN

Det var med stor interesse jeg begynte å lese artikkelen "Hardangervidda 1977" i nr. 4/77. I tredje avsnitt ble imidlertid et ord sittende fast i halsen - "flytransporten".

Hardangervidda betyr nemlig noe spesielt for meg. Jeg har gått der oppe 10 somrer. Turene har variert fra 4 dager til 4 uker. Det er der jeg kobler av fra asfalt, biler, aviser, stress, radio, TV, bort fra menneske-mylderet og motorduren.

De siste årene har jeg beveget meg mest utenom turistløypene, oppsøkt det som er igjen av naturens jomfruelighet. Jeg elsker å stå og dra smellfeit høyfjellsørret, mens en villrein flokk går og beiter og drikker vann, kanskje bare 70 - 100 meter unna. Da må man passe på, ingen brå bevegelser, det skal lite til før reinflokken er over "alle hauger". Jo, jeg har opplevet dette, i grunne fjellvann med fisken i bettet, - og så -. Først hører man en svak brumming som stadig stiger i styrke. Reinbukkene løfter sine stolte gevir, så styrter flokken avgårde i vill flukt.

Sjøflyet kommer inn for landing, brøler bortover det grunne vannet, ørreten biter ikke mer den dagen. En følger seg unektelig liten der en står igjen. Makteløs overfor disse forherdede menn, som i sin store egoisme og redsel for gnagsår totalt overser regler for hensynstagen overfor naturen og oss som ønsker fred og gjerne ofrer litt svette i fjellet.

Uten tanke for annet enn seg selv og egne gjøremål, ødelegger de gjerne en dag eller fler for oss som kanskje gikk hardt i både 2 og 3 dager for å komme hit inn. Et annet problem med småflytrafikken er at svært mye av tyvfiseringen og tyvslakting av rein på vidda, foretas fra fly eller av innflyvne mannskaper.

Derfor, kjære dere, som deltok i turen/77, og alle andre lesere, neste gang dere skal på Hardangervidda, vennligst bruk beina. Ifør dere Kikut fjellstøvler og sett igang, dere er velkommen. Jeg kan gjerne gi råd for rasjonelt utstyr og proviant som slett ikke behøver veie mer enn at det blir plass til både fisk og stein nedover igjen.

Angående stein ja, så var jeg for noen år siden inne i en kvartsdruse på Hardangervidda, med en grunnflate på 10 - 12 m² og 2 m takhøyde, det var i Eidfjord statsalmenning.

Det finnes Anatas på bergkrystall andre steder i Norge enn på Hardangervidda, her fra Asker.

Størrelse: Ca. 0,5 mm.

Foto: Steinar Wrangsund.